

Rəfail Tağızadə

(poema)

Sevinərək gedirdiz
Vətənçün döyüşməyə.
Gözlər Vətən deyirdi,
Sözlər Vətən deyirdi.
Uğurlara inanan
Oğullarım gedirdi
Bu amalın ardınca.
Gedirdi dəstə-dəstə.
Hər üzdə eyni sevinc,
Hər ürkədə inamla.
Sevinənlər gedirdi,
Seçilənlər gedirdi.
Vətəni seçənlərim!
Vətənçün seçilənlər!

Hər döyüşə girəndə
“CANIM SƏNƏ FƏDADI,
FƏDADI, VƏTƏN!” – dediniz.
Bir dəfə “uf” demədik,
Vurduqca “of”dediniz.

Heç kəsi qorxutmadı,
Nə ölüm, nə itkilər.
Qələbəyə can verdi
Vətən adlı sevgilər.

Torpaqlar Vətən olur
Qanlarla qarışanda,
İstəklilər qovuşur
Sevgiyə alışanda.

Ruhlar yeni güc alır
Doğmalar görüşəndə.
Addımlar da isinir
Torpaqla öpüşəndə.

Hər ucalan bayraqda sizin əzəmətiniz,
Hər alınan zirvədə sizin ruh alqışınız!
Döyüntülər çırpınır parad izdihamında,
Adınız hey ucalır Qələbə nidasında!

Hər məclis açılır xoş adınızla,
Açılır təzimlə, yad edilərək.
Adınız önündə hamı baş əyir,
Millətə, dövlətə qürur gətirən,
Həm sevinc gətirən, həm ad gətirən
Bürünən bayrağa yaşam gətirən
Qəhrəman Şəhidlər, igid Şəhidlər!

Sizinlə yüksəlir şöhrətim, şanıam,
Adların ən uca nöqtəsisiz siz.
Hardan baxıramsa ordan görünən
Mayaksız, dayaqsız, son zirvəsiz siz!
Mənim qürur yerim, siz Şəhidlərim!

Nə qədər bu xalq var, Azərbaycan var,
O qədər siz varsız, yaşayırsınız!

Külək döyən qapılar
Sükutları pozurdu.
Hər səsi, hər sədanı
Düşüncələr yozurdu.
Gündüzün həyacanı,
Gecənin səksəkəsi
İç-içölü döyürdü.
Naməlum xəbərləri
Hərə bir cür çözürdü.

Sondan başlananlara,
Kimlər nəse yazırdı.
Başlananın sonundan
Kimlər nəse pozurdu.
Bu yazılan, pozulan,
Dəyişirdi evlərin
Sükunət havasını...

Qapılar döyülürdü.
Ürəklər döyünürdü.

Sizdən məktub gəlirdi,
Sevgi, uğur məktubu.
Sizdən məktub gəlirdi,
Torpaq ətirli məktub.
Sizdən məktub gəlirdi,
Sizdən məktub gəlirdi...
Kəsilirdi məktublar,
Yol, gözlər intizarda.
Sizsiz məktub gəlirdi...

Sizsiz gələn məktublar
Dəyişirdi rəngini.
Xeyallar xatirəyə
Dönürdü həmin anda.
Gəlirdi asta-asta,
Gəlirdi qorxa-qorxa.
Dönüb geri baxaraq
Dayanırdı, dururdu,
Məktubu gözləyən
Hiss edən ürəyitək
Döyünürdü, vururdu.
Sizsiz gələn məktublar
Gəlib çatdı ünvana,
Gəlib çatdı o ana...

Döydü qapıları döydü məktublar,
Döydü ürəkləri, döydü məktublar.
O qara məktublar, yara məktublar.

Şəhid məktubları

Vətən şəhidləri

Şəhid məktubları uçur səmada.
Bu yurdun göyləri məktubla dolu.
Ağaclar məktublu, otlar məktublu,
Bu yurdu məktublar alıb qoynuna –
Şəhid məktubları tut dərir indi,
Şəhid məktubları dərd sərir indi.
Bir cavan gəlinin rüyalarında
Şəhid məktubları gül dərir indi,
Məktubun üstünə tül sərir indi.
Dünən də növbədə, bu gün növbədə,
Şəhidin növbəsi qurtaran deyil.
Gör neçə aylardı, gör neçə ildə,
Şəhid sərhəd boyu növbədə durur,
Ruhları Vətəndə dövrələr vurur.
Şəhid məktubları uçur səmada.
Bu yurdun göyləri məktubla dolu.
Nişanlı qızların adı yazılı,
Sevdiyi qızların kodu yazılı,
Arzu məktubları uçur səmada.
Gözləri qapıya, yola dikilən
Analar qoynunda şəhid məktubu,
Analar gözündə toy mağarları
Düzülüb dalbadal, həyətbəhəyət.
Ana ürəyinə damanlar damır,
Ana ürəyinə gümanlar damır.
Bulud arxasına çəkilən Ay da,
Səmada məktublar oxuyur indi,
Bu dünya məktublar toxuyur indi -
Sevinc məktubları, qəm məktubları.
Göylərin gözləri dolub bu gecə,
Parlayan ulduzlar sönbüb bu gecə.
Qara-qırmızı ləntlər yellənir.
Qırmızı yağışlar yağacaq indi,
Məktublar gecəni boğacaq indi.
Qara-qırmızıdı bölgə hər gecə,
Qara-qırmızıdı ölkə hər gecə.

Şəhid məktubları uçur səmada.
Bu yurdun göyləri məktubla dolu.
Dünənki döyüşün təəssüratları,
Sabahkı döyüşün xoş ovqatları,
Sevginin, həsrətin vüsəl anları,
Arzunun üzündə güllə qanları.

Məktublar güllədi, sözlər güllədi.
Bu güllə məktublar, bu söz məktublar,
Bir qıza, gəlinə bu göz məktublar,
Anaya-ataya bu köz məktublar,
Döyür qapıları, döyür evbəev.
Əlləri xınalı gəlinlər ağır,
Məktubun dalınca neçə qız qaçır.
Bu gecə rüyalar işıqlar saçır
Bu gecə, bu gecə hamı göylərdə.

Şəhid məktubları uçur səmada.
Bu yurdun göyləri məktubla dolu.

Bu gecə məktubu paylayan külək
Neçə qapıları qəfil döyəcək...

Vətəni qoruyan igidlər gəlir,
Bayrağı yüksəldən oğullar gəlir,
Bayrağa bürünən Şəhidlər gəlir.
Gəlir...
Bir evə tek oğul,
Bir evə iki, üç...

Şəhid tabutları yola düzülür...
İzdiham yeriyr, böyük izdiham.
Möhtəşəm coşquyla, ehtiram ilə.
Özünü cənnətə çevirmək üçün
Torpaq qucağını açıb gözləyir
Torpaqçün vuruşub, torpaqçün ölən,
Qəhrəman Şəhidin bassın bağına.

Tabutlar yeriyr – Şəhid tabutu.
Ananın çiyində oğul tabutu,

Vətən şəhidləri

Gəlinin çiyində ərin tabutu.
Qeyrət çiyinlərdə gedir tabutlar
Qeyrət ərənlərin son mənzilinə.
Məəttəl qalıbdı dünya bu işə,
Azərbaycan qadınının bu şərəfinə.
Analar yazdılar Zəfer marşını
Şəhid oğulların sədalarında,
Qəhrəman adında, ərən adında.
“Vətənə qurbandı oğlum!” – deyirdi,
Deyirdi qəhrəman, məğrur analar,
Vətənə, torpağa bağlı analar!

Torpaqlar sevindi qoynundakıyla,
Zirvələr sevindi yollarıyla.
Bayraqlar günbəgün ucaya qalxdı
Şəhidin ruhuyla dalğalanaraq.
Xalqın şərəf yeri, qürur yeridi
Vətən sevdalı, əziz şəhidlər!
Vətən cənnətinin ilk sakinidi
Müqəddəs şəhidlər, məğrur şəhidlər!
Qanıyla sərhədə möhür basanlar,
Xalqın sinəsindən şərəf asanlar!
Vətən sizin ilə Vətəndir, Vətən!
Vətəni qanıyla suvaranlarım!
Siz xalqın, millətin qürur yerisiz,
Bu xalqa, millətə qürur gətirən
Qalxansız, sipərsiz, odsuz, alovusuz,
Vətənin qışını yaz eləyənlər,
Düşmənin köksünü dağ eləyənlər!
Sizin adınızla ucalan bayraq,
Yeridi ən uzaq sərhədlərədək.

Hər məclis açılır xoş adınızla,
Açılır təzimlə, yad edilərək.
Adınız önündə hamı baş əyir,
Millətə, dövlətə qürur gətirən,
Həm sevinc gətirən, həm ad gətirən
Bürünən bayrağa yaşam gətirən
Qəhrəman Şəhidlər, igid Şəhidlər!

Sizinlə yüksəlir şöhrətim, şanıam,
Adların ən uca nöqtəsisiz siz.
Hardan baxıramsa ordan görünən
Mayaksız, dayaqsız, son zirvəsiz siz!
Mənim qürur yerim, siz şəhidlərim!

Nə qədər bu xalq var, Azərbaycan var,
O qədər siz varsız, yaşayırsınız!

Ucalan bayrağa baxan var.
Bayrağı öpüb and içən var.
Bayrağı yüksəkliklərə qaldıran var.
Bayrağı bağına daşıyan var.
Bir də bayrağa bürünən var.
Heç bir bayraq sizin büründüyünüz bayraq qədər

Öpülmədi,
Əzizlənmədi,
Sevilmədi.
And içilən də,
Ucalan da,
Qorunan da.
Sinənizdə Qələbə üçün gəzdirdiyiniz Bayraq
Öncə ürək döyüntülərinizlə dalğalandı,
Sonra yurd havasıyla.
Siz bayrağı şərəfləndirdiz,
Bayraq da sizi.
Siz ucaltmaq istədiyən bayraq qədər ucaldız.
Bu sevginin ən yüksək məqamıdır.
İnsan şəhidliyi ilə ucalır.
Torpaq qanlı suvarıldıqca Vətən olur,
Müqəddəsleşir.
Bayrağın yüksəldiyi yerdir Vətən zirvəsi.
Siz tarix yazdınız.
Tarix sizinlə yazılacaq.
Yaşayanlar ölümündən sonra yaşayanlardır.
Siz Qələbəni qanıyla qazananlardansız.
Vətəni sənəndən çox sevənlərdənsiz.
“Qanım səne həlal olsun, Vətən!” - deyənlərdənsiz,
Şəhidlər!
Siz Qələbə üçün doğulmusuz.
Siz qürurumuz, şərəfimizsiz!
Siz Vətən sərhədisiz!
Əbədiyyətiniz mübarək, ŞƏHİDLƏR!

Bir ana oturub bardaş quraraq
Sükutlu gecədə, sakit gecədə.
Yenə aram-aram hey siğal çəkir
Oğlunun başına titrəyən əllə.

Duyğular narahat, ruhlar narahat,
Əlmi nəvazişdə, başmı siğalda?!
Burda söz də aciz nəse deməyə.
Dizmi o haldadı, yaşmı o halda?!

Zamanmı geriye qayıdıb görən,
Ya bizmi yuxuda il itiririk?
Bu sakit, bu səssiz ləl gecələrdə
Yenə gözümüzlə köz götürürük.

Bu səssiz söhbətin sükutu ayrı,
Araya bir kimsə girməz bu anda.
Nədir bu söhbətin mövzusu, Allah?
Oğul xatirədə, ana xəyaldə.

Ruhun sevincinlə qoşalaşıldı
Yenə gülümsəyir dodaqların da.
Torpaqmı yuxuna girib bu gecə?
Bayraq dalğalanır yanaqlarında.

Sən də Qələbəylə birgə gedirsən,
Gedirsən uğura hey sevinərək.
Köksündə döyünən bayraq ucalır
O uca zirvədən əl eləyərək.

Zəfərlərə zəfer qatan şəhidin
Alqışına milyon əllər əl çalır.
Ruhu gəzən obaların, ellərin
Torpağı da sevinclərdən qol açır.

Ürək döyünürsə ad çəkiləndə
İçinin alovu hələ sönməyib.
Qəlblərdə yaşayan, müqəddəsleşən,
Şəhidlər yaşayır, şəhid ölməyib!

Şəhid anaları

Gecəsi övlad yuxulu,
Gündüzü həsrət qoxulu,
Baxır, uzaqlara baxır,
Yoxu var bilən analar,
Sevən, sevilən analar.

Sözləri alqış yerində,
Zəfəri çağırış yerində,
Gəlini xına əlində,
Süfrəsi fəsəli analar,
Qələbə təsəlli analar.

Gözləri hey yol çəkər,
Uzaqdan bir kölgə gələr,
Addımlar bir cüt gül əkər...
Ümidə qucaq analar,
Dözümlü, qoçaq analar.

Sükutu Bisutun kimi,
Duruşu sütun kimi,
Baxışı qurğuşun kimi,
Mərddi qəhrəman analar.

Torpaqdı, anadı Vətən,
Canlardan bahadı Vətən,
Qeyrətli sonadı, Vətən,
Şəhidi doğan analar.

(ardı gələn sayımızda)